

KONVENCIJA ZDRUŽENIH NARODOV PROTI MEDNARODNEMU ORGANIZIRANEMU KRIMINALU

1. člen

Opredelitev cilja

Cilj konvencije je krepitev sodelovanja za učinkovitejše preprečevanje in zatiranje mednarodnega organiziranega kriminala.

2. člen

Uporaba pojmov

V tej konvenciji:

- a) »organizirana kriminalna združba« pomeni strukturirano skupino treh ali več oseb, ki v daljšem časovnem obdobju usklajeno deluje z namenom storitve enega ali več hudih kaznivih dejanj po tej konvenciji, da bi neposredno ali posredno pridobila finančne ali druge premoženjske koristi;
- b) »hudo kaznivo dejanje« pomeni kaznivo dejanje, ki se kaznuje najmanj s štirimi leti zapora ali strožjo kaznijo;
- c) »strukturirana skupina« pomeni skupino, ki se ni naključno oblikovala za neposredno storitev kaznivega dejanja, za katero pa ni nujno, da so vloge članov formalno določene, da je članstvo v njej trajno ali da ima zahtevno strukturo;
- d) »premoženje« pomeni sredstva vsake vrste, materialna ali nematerialna, premična ali nepremična, denarna ali druga ter pravne dokumente ali instrumente, ki dokazujejo upravičenost ali interese do teh sredstev;
- e) »premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem« pomeni vsako premoženje, ki izhaja iz kaznivega dejanja ali je z njim neposredno ali posredno pridobljeno;
- f) »zamrznitev« ali »zaseg« pomeni začasno prepoved prenosa, menjave, razpolaganja ali gibanja premoženja ali začasno hrambo ali nadzor premoženja na podlagi odredbe sodišča ali drugega pristojnega organa;
- g) »odvzem« pomeni trajni odvzem premoženja po odredbi sodišča ali drugega pristojnega organa;
- h) »predhodno kaznivo dejanje« pomeni vsako kaznivo dejanje, s katerim je bila pridobljena protipravna premoženjska korist, ki lahko postane predmet kaznivega dejanja, določenega v 6. členu te konvencije;
- i) »nadzorovana pošiljka« pomeni metodo, ki dopušča vstop, prehod ali izstop protipravnih ali sumljivih pošiljk na ozemlje, čezenj ali z ozemlja ene ali več držav ob vednosti in pod nadzorom njihovih pristojnih organov z namenom preiskave kaznivega dejanja in identifikacije oseb, udeleženih pri storitvi tega kaznivega dejanja;
- j) »regionalna organizacija za gospodarsko povezovanje« pomeni organizacijo, ki jo sestavljajo suverene države posamezne regije, na katero so države, njene članice, prenesle pristojnosti glede zadev, ki jih ureja ta konvencija, in je bila skladno s svojimi notranjimi postopki ustrezno pooblaščen za podpis, ratifikacijo, sprejetje in odobritev konvencije ali pristop k njej; sklicevanje na »pogodbenice« po tej konvenciji se nanaša na take organizacije v okviru njihove pristojnosti.

3. člen

Področje uporabe

1. Razen če ni drugače določeno, se ta konvencija uporablja za preprečevanje, preiskavo in kazenski pregon:

- a) kaznivih dejanj, določenih v 5., 6., 8. in 23. členu te konvencije, in
- b) hudih kaznivih dejanj, določenih v 2. členu te konvencije, kadar je kaznivo dejanje mednarodne narave in je vanj vpletena organizirana kriminalna združba.

2. Kaznivo dejanje po prvem odstavku tega člena je mednarodne narave, če:

- a) je storjeno v več kot eni državi;
- b) je storjeno v eni državi, vendar se precejšen del priprav, načrtovanja, vodenja ali usmerjanja odvija v drugi državi;
- c) je storjeno v eni državi in je vanj vpletena organizirana kriminalna združba, ki se ukvarja s kriminalnimi dejavnostmi v več kot eni državi;
- d) je storjeno v eni državi, vendar ima precejšnje posledice v drugi državi.

4. člen

Zaščita suverenosti

1. Države pogodbenice izpolnjujejo svoje obveznosti po tej konvenciji skladno z načeli suverene enakosti in ozemeljske nedotakljivosti držav ter načelom nevmešavanja v notranje zadeve drugih držav.

2. Nobena določba te konvencije ne pooblašča države pogodbenice, da na ozemlju druge države izvaja svojo sodno pristojnost ali naloge, ki so izključno v pristojnosti državnih organov te države skladno z njenim notranjim pravom.

5. člen

Kaznivost sodelovanja v organizirani kriminalni združbi

1. Vsaka država pogodbenica sprejme zakonodajne in druge ukrepe, potrebne, da se kot kazniva določijo dejanja, kadar so storjena naklepno:

- a) eno ali drugo ali obe ravnanji, ki nista poskus ali dokončanje kaznivega dejanja:
  - (i) dogovor z eno ali več osebami za storitev hudega kaznivega dejanja z namenom neposredne ali posredne pridobitve finančne ali druge premoženjske koristi in v skladu z notranjim pravom države tudi dejanje, ki ga stori eden od udeležencev v skladu z dogovorom ali ob vpletenosti organizirane kriminalne združbe;
  - (ii) ravnanje osebe, ki, seznanjena s ciljem in splošno kriminalno dejavnostjo organizirane kriminalne združbe ali njenim naklepom, da stori zadevna kazniva dejanja, dejavno sodeluje pri:
    - a. kriminalnih dejavnostih organizirane kriminalne združbe;
    - b. drugih dejavnostih organizirane kriminalne združbe ob vodenju, da bo njeno sodelovanje prispevalo k uresničitvi navedenih ciljev;
- b) organizacija, vodenje, pomoč, napeljevanje, olajševanje ali svetovanje pri izvedbi hudega kaznivega dejanja, v katero je vpletena organizirana kriminalna združba.

2. Vedenje, naklep, cilj, namen ali dogovor iz prvega odstavka tega člena se lahko ugotavlja na podlagi objektivnih dejanskih okoliščin.

3. Države pogodbenice, katerih notranje pravo za kazniva dejanja, ki so določena v točki i pododstavka a prvega odstavka tega člena, zahteva vpletenost organizirane kriminalne združbe, zagotovijo, da njihova notranja zakonodaja zajema vsa huda kazniva dejanja, v katera so vpletene organizirane kriminalne združbe. Te države pogodbenice kakor tudi tiste države pogodbenice, katerih notranje pravo za kazniva dejanja, določena v skladu s točko i pododstavka a prvega odstavka tega člena, zahteva ravnanje kot nadaljevanje dogovora, ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi konvencije ali pristopu k njej o tem obvestijo generalnega sekretarja Združenih narodov.

6. člen

Kaznivost pranja premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem

1. Vsaka država pogodbenica v skladu s temeljnimi načeli svojega notranjega prava sprejme zakonodajne in druge ukrepe, potrebne, da se kot kazniva določijo dejanja, kadar so storjena naklepno:

(a) (i) menjava ali prenos premoženja z vednostjo, da gre za premoženjsko korist, pridobljeno s kaznivim dejanjem, da se prikrije nezakonit izvor premoženja ali pomaga osebi, vpleteni v storitev predhodnega kaznivega dejanja, da se izogne pravnim posledicam tega dejanja;

(ii) skrivanje ali prikrivanje prave narave, izvora, kraja, razpolaganja, gibanja ali lastništva premoženja ali pravic v zvezi z njim, kadar se ve, da je tako premoženje premoženjska korist;

(b) v skladu s temeljnimi načeli svojega notranjega prava tudi:

(i) pridobitev, posest ali uporaba premoženja, kadar se ob prejemu ve, da je bilo tako premoženje premoženjska korist;

(ii) udeležba, povezovanje ali tajen dogovor o storitvi ali poskusu storitve kaznivega dejanja, določenega v skladu s tem členom, ter pomoč, napeljevanje, omogočanje in svetovanje pri storitvi takega kaznivega dejanja.

2. Za izvajanje ali uporabo prvega odstavka tega člena:

(a) vsaka država pogodbenica uporablja prvi odstavek tega člena za čim širši obseg predhodnih kaznivih dejanj;

(b) vsaka država pogodbenica med predhodna kazniva dejanja uvrsti vsa huda kazniva dejanja, kot so določena v 2. členu te konvencije, in kazniva dejanja, določena v 5., 8. in 23. členu te konvencije. Države pogodbenice, katerih zakonodaja vsebuje seznam določenih predhodnih kaznivih dejanj, vanj vključijo čim več kaznivih dejanj, v katera so vpletene organizirane kriminalne združbe.

(c) za namene pododstavka b predhodna kazniva dejanja vključujejo dejanja, storjena v sodni pristojnosti države pogodbenice in zunaj nje. Dejanja, storjena zunaj sodne pristojnosti države pogodbenice, so predhodna kazniva dejanja le, če so kazniva po notranjem pravu države, v kateri je bilo dejanje storjeno, in bi bila kazniva tudi po notranjem pravu države pogodbenice, ki izvaja ali uporablja ta člen, če bi do njih prišlo na njenem ozemlju;

(d) vsaka država pogodbenica generalnemu sekretarju Združenih narodov pošlje kopije svojih zakonov, ki uveljavljajo ta člen, prav tako pa tudi vse njihove naknadne spremembe ali njihov opis;

(e) če to zahtevajo temeljna načela notranjega prava pogodbenice, se lahko določi, da se kazniva dejanja, navedena v prvem odstavku tega člena, ne nanašajo na osebe, ki so storile predhodno kaznivo dejanje;

(f) vedenje, naklep ali namen iz prvega odstavka tega člena se lahko ugotavlja na podlagi objektivnih dejanskih okoliščin.

7. člen

Ukrepi za preprečevanje pranja denarja

1. Vsaka država pogodbenica:

(a) zaradi odkrivanja in preprečevanja vseh oblik pranja denarja znotraj svoje pristojnosti vzpostavi obširen notranji sistem predpisov in nadzora za banke in druge finančne ustanove, in če je to potrebno, za druge organe, posebej občutljive za pranje denarja; ta sistem poudarja zahteve po identifikaciji strank, vodenje evidenc in poročanje o sumljivih transakcijah;

(b) zagotovi, ne da bi s tem posegala v 18. in 27. člen te konvencije, da imajo upravni organi, organi kazenskega pregona in drugi organi, katerih naloga je boj proti pranju denarja (vključno s sodišči, če tako narekuje notranje pravo države), možnost za sodelovanje in izmenjavo informacij na državni in mednarodni ravni pod pogoji, ki jih določa notranji pravni red, in v ta namen preučijo možnosti za ustanovitev finančne obveščevalne enote, ki bi bila državni center za zbiranje, analizo in dajanje informacij o možnem pranju denarja.

2. Države pogodbenice preučijo izvedljive ukrepe za odkrivanje in spremljanje gotovine in ustreznih prenosljivih vrednostnih papirjev čez svoje meje z zaščitnimi ukrepi, ki zagotavljajo ustrezno uporabo informacij in na noben način ne ovirajo gibanja zakonitega kapitala. Ti ukrepi lahko vključujejo zahtevo, da posamezniki in pravne osebe poročajo o prenosu večjih količin gotovine in ustreznih prenosljivih vrednostnih papirjev čez meje.

3. Pri vzpostavljanju notranjega sistema predpisov in nadzora po določbah tega člena ter brez poseganja v kateri koli drug člen te konvencije naj države pogodbenice kot usmeritve uporabljajo ustrezne pobude regionalnih, medregionalnih in večstranskih organizacij proti pranju denarja.

4. Države pogodbenice si prizadevajo, da razvijajo in pospešujejo globalno, regionalno, subregionalno in dvostransko sodelovanje med sodnimi organi, organi odkrivanja in pregona in organi za finančni nadzor za boj proti pranju denarja.

8. člen

Kaznivost korupcije

1. Vsaka država pogodbenica sprejme zakonodajne in druge ukrepe, potrebne, da se kot kazniva določijo dejanja, kadar so storjena naklepno:

(a) neposredno ali posredno obljubljanje, ponujanje ali dajanje neupravičenih ugodnosti javnemu uslužbencu, zanj ali za drugo fizično ali pravno osebo, da uslužbenec pri izvajanju svojih uradnih dolžnosti opravi uradno dejanje ali ga ne opravi;

(b) če javni uslužbenec posredno ali neposredno zase ali za drugo fizično ali pravno osebo zahteva ali sprejme neupravičeno ugodnost, da uslužbenec pri izvajanju svojih uradnih dolžnosti opravi uradno dejanje ali ga ne opravi.

2. Vsaka država pogodbenica preuči sprejem zakonodajnih ali drugih ukrepov, potrebnih, da se kot kaznivo določi ravnanje, opisano v prvem odstavku tega člena, v katero je vpleten tuj ali mednarodni javni uslužbenec. Prav tako vsaka država pogodbenica preuči določitev drugih oblik korupcije za kazniva dejanja.

3. Vsaka država pogodbenica sprejme ukrepe, potrebne, da se kot kaznivo dejanje določi tudi sostorilstvo pri kaznivem dejanju iz tega člena.

4. Za namene prvega odstavka tega člena in 9. člena te konvencije je »javni uslužbenec« javni uslužbenec ali oseba, ki opravlja javno službo, kot jo določa notranje pravo in se uporablja v kazenski zakonodaji države pogodbenice, v kateri ta oseba opravlja svojo funkcijo.

9. člen

Ukrepi proti korupciji

1. Razen ukrepov, določenih v 8. členu te konvencije, vsaka država pogodbenica v skladu s svojim pravnim redom sprejme ustrezne zakonske, upravne ali druge učinkovite ukrepe za zagotavljanje integritete in preprečevanje, odkrivanje in kaznovanje podkupovanja javnih uslužbencev.

2. Vsaka država pogodbenica sprejme ukrepe za učinkovito delovanje svojih organov pri preprečevanju, odkrivanju in kaznovanju korupcije javnih uslužbencev, tudi z zagotavljanjem ustrezne neodvisnosti teh organov, da se prepreči neprimeren vpliv nanje.

10. člen

Odgovornost pravnih oseb

1. Država pogodbenica skladno s svojimi pravnimi načeli sprejme potrebne ukrepe za določitev odgovornosti pravnih oseb za udeležbo pri hudih kaznivih dejanjih, v katera so vpletene organizirane kriminalne združbe, in pri kaznivih dejanjih, določenih v skladu s 5., 6., 8. in 23. členom te konvencije.

2. Skladno s pravnimi načeli države pogodbenice je odgovornost pravnih oseb lahko kazenska, civilna ali upravna.

3. Taka odgovornost ne posega v kazensko odgovornost fizičnih oseb, ki so storile kazniva dejanja.

4. Država pogodbenica še posebej zagotovi, da so pravne osebe, odgovorne po določbah tega člena, kaznovane z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi ali nekazenskimi sankcijami, vključno z denarnimi kaznimi.

11. člen

Kazenski pregon, sojenje in sankcije

1. Država pogodbenica za storitev kaznivega dejanja, določenega v skladu s 5., 6., 8. in 23. členom te konvencije, določi sankcije glede na težo takega kaznivega dejanja.

2. Država pogodbenica si prizadeva za tako izvajanje diskrecijskih pooblastil po notranjem pravu, ki se nanašajo na kazenski pregon oseb zaradi kaznivih dejanj, ki jih zajema ta konvencija, da se zagotovi kar največja učinkovitost ukrepov kazenskega pregona za ta kazniva dejanja in ob upoštevanju odvracanja od takih kaznivih dejanj.

3. V primeru kaznivih dejanj, določenih v skladu s 5., 6., 8. in 23. členom te konvencije, vsaka država pogodbenica sprejme ustrezne ukrepe skladno s svojim notranjim pravom in ob upoštevanju pravic obrambe, s katerimi skuša zagotoviti, da pogoji v zvezi z odločitvami o izpustitvi na prostost med sojenjem ali pritožbenim postopkom upoštevajo, da je treba zagotoviti navzočnost obdolženca v nadaljnjem kazenskem postopku.

4. Država pogodbenica zagotovi, da njena sodišča ali drugi pristojni organi upoštevajo težo kaznivih dejanj, ki jih zajema ta konvencija, ob obravnavi možnosti za predčasno izpustitev na prostost ali pogojni odpust oseb, obsojenih za taka kazniva dejanja.

5. Kadar je to primerno, država pogodbenica skladno s svojim notranjim pravom določi dolg rok za zastaranje kazenskega pregona za katero koli kaznivo dejanje, ki ga zajema ta konvencija, in daljši rok, če se je domnevni storilec izognil pravici.

6. Nobena določba te konvencije ne vpliva na načelo, da opis kaznivih dejanj, določenih v tej konvenciji, in ustrezno obrambo ali druga pravna načela za nadzor nad zakonitostjo ravnanja ureja notranje pravo države pogodbenice in da se ta kazniva dejanja preganjajo in kaznujejo v skladu s tem pravom.

12. člen

Odvzem in zaseg

1. Države pogodbenice v skladu s svojim pravnim redom sprejmejo ukrepe, ki v največji mogoči meri omogočajo odvzem:

(a) premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, ki jih zajema ta konvencija, ali premoženja, katerega vrednost ustreza višini take koristi;

(b) premoženja, opreme ali drugih predmetov, uporabljenih ali namenjenih za uporabo pri kaznivih dejanjih, ki jih zajema ta konvencija.

2. Države pogodbenice zaradi morebitnega odvzema sprejmejo potrebne ukrepe za identifikacijo, odkrivanje, zamrznitev ali zaseg sredstev iz prvega odstavka tega člena.

3. Če je bila premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem, v celoti ali deloma spremenjena v drugo premoženje, se tudi zoper to premoženje uporabijo ukrepi iz tega člena.

4. Če je premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem, pomešana z zakonito pridobljenim premoženjem, se tako premoženje ne glede na pooblastila v zvezi z zamrznitvijo ali zasegom odvzame do ocenjene vrednosti premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

5. Za dohodek ali druge koristi iz premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, iz premoženja, v katero so se spremenile ali s katerim so se pomešale, prav tako veljajo ukrepi iz tega člena na enak način in v enakem obsegu kot za premoženjsko korist, pridobljeno s kaznivim dejanjem.

6. Za namene tega člena in 13. člena te konvencije država pogodbenica pooblasti svoja sodišča ali druge pristojne organe, da odredijo, da se bančna, finančna ali poslovna dokumentacija predloži ali zaseže. Države pogodbenice ne smejo zavriniti ukrepanja po določbah tega odstavka zaradi bančne tajnosti.

7. Države pogodbenice lahko predvidijo možnost, da od storilca kaznivega dejanja zahtevajo, da dokaže zakoniti izvor domnevne premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali drugega premoženja, ki naj bi se odvzelo, do obsega, če je ta zahteva v skladu z načeli njihovega notranjega prava in naravo sodnih in drugih postopkov.

8. Določbe tega člena se ne smejo razlagati tako, da posegajo v pravice dobrovernih tretjih oseb.

9. Nobena določba tega člena ne vpliva na načelo, da se ukrepi, na katere se člen nanaša, določijo in izvajajo v skladu z določbami notranjega prava države pogodbenice.

13. člen

Mednarodno sodelovanje zaradi odvzema

1. Država pogodbenica, ki od druge države pogodbenice, pristojne za kaznivo dejanje po tej konvenciji, prejme zaprosilo za odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, premoženja, opreme ali drugih predmetov, navedenih v prvem odstavku 12. člena te konvencije, in so na njenem ozemlju, v največjem mogočem obsegu v skladu s svojim pravnim redom:

(a) predloži zaprosilo svojim pristojnim organom, da izdajo odredbo za odvzem, in če je izdana, jo tudi izvrši, ali

(b) predloži svojim pristojnim organom odredbo za odvzem, ki jo je skladno s prvim odstavkom 12. člena te konvencije izdalo sodišče pogodbenice prosilke, da odredbo izvršijo do zaprosenega obsega, če se nanaša na premoženjsko korist, premoženje, opremo ali druge predmete, navedene v prvem odstavku 12. člena, in so na ozemlju zaprosene pogodbenice.

2. Skladno z zaprosilom druge države pogodbenice, pristojne za kaznivo dejanje po tej konvenciji, zaprošena pogodbenica sprejme ukrepe za identifikacijo, odkrivanje in zamrznitev ali zaseg premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, premoženja, opreme ali drugih predmetov, navedenih v prvem odstavku 12. člena konvencije, zaradi morebitnega odvzema, ki ga odredi pogodbenica prosilka ali zaprošena pogodbenica v skladu z zaprosilom iz prvega odstavka tega člena.

3. Določbe 18. člena konvencije se mutatis mutandis nanašajo na ta člen. Poleg podatkov, navedenih v petnajstem odstavku 18. člena, zaprosila skladno s tem členom vsebujejo:

(a) če gre za zaprosilo po pododstavku a prvega odstavka tega člena, opis premoženja, ki naj se odvzame, ter opis dejstev, na katere se sklicuje pogodbenica prosilka in zaproseni pogodbenici zadostujejo, da pridobi odredbe po svojem notranjem pravu;

(b) če gre za zaprosilo po pododstavku b prvega odstavka tega člena, pravno sprejemljiv izvod odredbe za odvzem, ki jo je izdala pogodbenica prosilka in na kateri temelji zaprosilo, opis dejstev in podatke, do katerega obsega se zahteva izvršitev odredbe;

(c) če gre za zaprosilo po drugem odstavku tega člena, opis dejstev, na katera se sklicuje pogodbenica prosilka, ter opis zaprosenih ukrepov.

4. Zaprošena pogodbenica sprejme odločitve ali ukrepe po prvem in drugem odstavku tega člena v skladu z določbami svojega notranjega prava in postopkovnimi pravili ali dvostranskimi ali večstranskimi pogodbami, sporazumi ali dogovori, ki jo zavezujejo do pogodbenice prosilke.

5. Vsaka pogodbenica pošlje generalnemu sekretarju Združenih narodov kopije svojih zakonov in predpisov, s katerimi uveljavlja ta člen, prav tako pa tudi vse njihove naknadne spremembe ali njihov opis.

6. Če država pogodbenica sprejem ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena pogojuje z obstojem ustrezne pogodbe, to konvencijo šteje za potrebno in zadostno pogodbeno podlago.

7. Država pogodbenica lahko odkloni sodelovanje po tem členu, če kaznivo dejanje, na katero se nanaša zaprosilo, ni kaznivo dejanje po tej konvenciji.

8. Določbe tega člena se ne smejo razlagati tako, da posegajo v pravice dobrovernih tretjih oseb.

9. Države pogodbenice preučijo možnosti za sklenitev dvostranskih ali večstranskih pogodb, sporazumov ali dogovorov, da bi tako povečale učinkovitost mednarodnega sodelovanja na podlagi tega člena.

14. člen

Razpolaganje z odvzeto premoženjsko koristjo, pridobljeno s kaznivim dejanjem, ali premoženjem

1. S premoženjsko koristjo, pridobljeno s kaznivim dejanjem, ali premoženjem, ki ga država pogodbenica vzame po določbah 12. člena ali prvega odstavka 13. člena te konvencije, razpolaga skladno s svojim notranjim pravom in upravnimi postopki.

2. Kadar ukrepajo na podlagi zaprosila druge države pogodbenice skladno s 13. členom te konvencije, države pogodbenice, če to dopušča njihovo notranje pravo in če je tako zaprošeno, prednostno obravnavajo vrnitev odvzete premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali premoženja pogodbenici prosilki, da lahko ta da odškodnino žrtvam kaznivega dejanja ali vrne premoženjsko korist, pridobljeno s kaznivim dejanjem, ali premoženje njegovim zakonitim lastnikom.

3. Kadar država pogodbenica ukrepa na podlagi zaprosila druge države pogodbenice skladno z 12. in 13. členom te konvencije, lahko posebej preuči sklenitev sporazumov ali dogovorov o:

(a) prenosu vrednosti odvzete premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali premoženja ali sredstev, ki izvirajo iz prodaje te koristi ali premoženja ali njihovega dela, na račun, določen v pododstavku c drugega odstavka 30. člena te konvencije, in medvladnim organizacijam, specializiranim za boj proti organiziranemu kriminalu;

(b) delitvi odvzete premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali premoženja ali sredstev, ki izvirajo iz prodaje te koristi ali premoženja, z drugimi pogodbenicami v vseh ali v posameznih primerih, v skladu s svojim notranjim pravom.

15. člen

Sodna pristojnost

1. Vsaka država pogodbenica sprejme ukrepe, potrebne za določitev njene sodne pristojnosti za kazniva dejanja po 5., 6., 8. in 23. členu te konvencije, kadar:

(a) je kaznivo dejanje storjeno na njenem ozemlju ali

(b) je kaznivo dejanje storjeno na ladji, ki pluje pod njeno zastavo, ali na letalu, registriranem po njeni zakonodaji v času, ko je bilo storjeno kaznivo dejanje.

2. Ob upoštevanju 4. člena te konvencije lahko pogodbenica za ta kazniva dejanja določi svojo sodno pristojnost tudi, kadar:

(a) je kaznivo dejanje storjeno proti njenemu državljanu;

(b) je kaznivo dejanje storil njen državljan ali oseba brez državljanstva, ki ima stalno prebivališče na njenem ozemlju, ali

(c) gre za eno od kaznivih dejanj:

(i) po prvem odstavku 5. člena te konvencije in je storjeno zunaj njenega ozemlja z namenom izvršitve hudega kaznivega dejanja na njenem ozemlju;

(ii) po točki ii pododstavka b prvega odstavka 6. člena te konvencije in je storjeno zunaj njenega ozemlja z namenom izvršitve kaznivega dejanja po točki i ali ii pododstavka a prvega odstavka ali točki i pododstavka b prvega odstavka 6. člena te konvencije na njenem ozemlju.

3. Za namene desetega odstavka 16. člena te konvencije država pogodbenica sprejme ukrepe, potrebne za določitev njene sodne pristojnosti za kazniva dejanja po tej konvenciji, kadar je domnevni storilec na njenem ozemlju in ga pogodbenica ne izroči samo zato, ker ima njeno državljanstvo.

4. Država pogodbenica lahko sprejme ukrepe, potrebne za določitev njene sodne pristojnosti za kazniva dejanja po tej konvenciji, kadar je domnevni storilec na njenem ozemlju in ga ne izroči.

5. Kadar je država pogodbenica, ki izvaja svojo sodno pristojnost po prvem ali drugem odstavku tega člena, obveščena ali kako drugače izve, da ena ali več držav pogodbenic vodi preiskavo, kazenski pregon ali sodni postopek glede istega dejanja, se pristojni organi teh pogodbenic po potrebi posvetujejo, da uskladijo svoje ukrepanje.

6. Ta konvencija ne glede na norme splošnega mednarodnega prava ne izključuje izvajanja sodne pristojnosti v kazenskih zadevah, ki jo pogodbenica določi v skladu s svojim notranjim pravom.

16. člen

Izročitev

1. Ta člen se uporablja za kazniva dejanja, ki jih zajema ta konvencija, ali kadar je v kaznivo dejanje, navedeno v pododstavku a ali b prvega odstavka 3. člena te konvencije, vpletena organizirana kriminalna združba in je oseba, za izročitev katere se prosi, na ozemlju zaprosene pogodbenice, če je kaznivo dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, kaznivo po notranjem pravu pogodbenice prosilke in zaprosene pogodbenice.

2. Če se prosi za izročitev zaradi več posameznih hudih kaznivih dejanj, med katerimi niso vsa zajeta v tem členu, lahko zaprosena pogodbenica uporabi ta člen tudi za ta kazniva dejanja.

3. Vsako kaznivo dejanje, za katero se uporablja ta člen, se šteje, da je vključeno v že obstoječe pogodbe o izročitvi med državami pogodbenicami kot kaznivo dejanje, zaradi katerega se storilec izroči. Države pogodbenice ta kazniva dejanja kot kazniva dejanja, za katera se storilec izroči, vključijo tudi v vsako pogodbo o izročitvi, ki jo bodo šele sklenile med seboj.

4. Če država pogodbenica, ki izročitev pogojuje s pogodbo, prejme prošnjo za izročitev od druge države pogodbenice, s katero nima sklenjene pogodbe o izročitvi, lahko šteje to konvencijo kot pravno podlago za izročitev glede katerega koli kaznivega dejanja, na katero se ta člen nanaša.

5. Države pogodbenice, ki izročitev pogojujejo s pogodbo:
(a) ob deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi konvencije ali pristopu k njej obvestijo generalnega sekretarja Združenih narodov o tem, ali bodo to konvencijo vzele kot pravno podlago za sodelovanje pri izročitvah z drugimi državami pogodbenicami te konvencije in

(b) če te konvencije ne priznajo za pravno podlago za sodelovanje pri izročitvah, si zaradi izvajanja tega člena prizadevajo sklepati pogodbe o izročitvah z drugimi državami pogodbenicami te konvencije, kadar je to primerno.

6. Države pogodbenice, ki izročitve ne pogojujejo s pogodbo, štejejo kazniva dejanja, na katera se ta člen nanaša, za kazniva dejanja, za katera te države med seboj izročajo storilce.

7. Za izročitev veljajo pogoji, določeni z notranjim pravom zaprosene pogodbenice ali s pogodbami o izročitvi, ki se uporabljajo med državami pogodbenicami, vključno s pogoji glede najnižje zahtevane kazni za izročitev in razlogi, zaradi katerih lahko zaprosena pogodbenica odkloni izročitev.

8. Države pogodbenice si skladno s svojim notranjim pravom prizadevajo pospešiti postopke izročitev in poenostaviti s tem povezane zahteve po dokazih glede katerega koli kaznivega dejanja, na katero se nanaša ta člen.

9. Zaprosena pogodbenica lahko ob upoštevanju določb svojega notranjega prava in pogodb o izročitvi, ki jih je sklenila, na prošnjo pogodbenice prosilke in če meni, da okoliščine to opravičujejo in je zadeva nujna, pripre osebo, katere izročitev se zahteva in je na njenem ozemlju, ali sprejme druge ustrezne ukrepe za zagotovitev njene navzočnosti v postopku izročitve.

10. Če država pogodbenica, na katere ozemlju je domnevni storilec kaznivega dejanja po tem členu, te osebe ne izroči, ker je njen državljan, mora na prošnjo pogodbenice, ki prosi za izročitev, nemudoma predati zadevo svojim pristojnim organom zaradi kazenskega pregona. Ti organi se odločijo glede uvedbe postopka in njegovega vodenja na enak način kot pri katerem koli drugem hudem kaznivem dejanju po notranjem pravu te države pogodbenice. Države pogodbenice v takih primerih sodelujejo, še posebej v postopku in pri dokazih, da zagotovijo učinkovitost kazenskega pregona.

11. Če lahko država pogodbenica po svojem notranjem pravu izroči ali drugače preda svojega državljana le pod pogojem, da se bo vrnil v to državo pogodbenico na prestajanje kazni, ki mu je bila izrečena ob koncu sojenja ali postopka, zaradi katerega je bila izročitev ali predaja zaprosena, in se državi pogodbenici strinjata s tem pogojem in drugimi pogoji, ki se jima zdijo primerni, taka pogojna izročitev ali predaja zadošča za to, da obveznosti iz desetega odstavka tega člena ni treba izpolniti.

12. Če se izročitev, ki se zahteva zaradi izvršitve kazni, zavrne samo zato, ker je oseba, za izročitev katere se prosi, državljan zaprosene pogodbenice, ta, če to dopušča njeno notranje pravo in v skladu z zahtevami tega prava na prošnjo pogodbenice prosilke, preuči možnost izvršitve kazni, izrečene po notranjem pravu pogodbenice prosilke, ali njenega preostanka.

13. Vsaki osebi, proti kateri teče sodni postopek zaradi katerega koli kaznivega dejanja po tem členu, se zagotovi poštna obravnava na vseh stopnjah sodnega postopka, vključno z vsemi pravicami in jamstvi, ki jih določa notranje pravo pogodbenice, na ozemlju katere je ta oseba.

14. Nobena določba te konvencije se ne razlaga tako, da zaproseno pogodbenico obvezuje k izročitvi, če ima utemeljene razloge, da meni, da je bila prošnja vložena zaradi kazenskega pregona ali kaznovanja osebe zaradi njenega spola, rase, vere, državljanstva, etničnega porekla ali političnega prepričanja, ali da bi ugoditev prošnji škodila položaju te osebe iz katerega koli navedenega razloga.

15. Države pogodbenice ne smejo zavriniti prošnje za izročitev samo zato, ker se šteje, da gre za kaznivo dejanje v zvezi z davki.

16. Preden zavrne izročitev, se zaprosena pogodbenica po potrebi posvetuje s pogodbenico prosilko in ji omogoči, da predstavi svoja mnenja in da informacije, ki se nanašajo na njene navedbe.

17. Države pogodbenice si prizadevajo za sklenitev dvostranskih ali večstranskih sporazumov ali dogovorov, ki bi omogočili izvedbo izročitev ali povečali njihovo učinkovitost.

17. člen

Premestitev obsojencev

Države pogodbenice lahko preučijo možnost za sklenitev dvostranskih ali večstranskih sporazumov ali dogovorov o premestitvi oseb, obsojenih na zaporno kazen, ali druge oblike odvzema prostosti za kazniva dejanja po tej konvenciji, na svoje ozemlje, da tam prestanejo svoje kazni.

18. člen

Medsebojna pravna pomoč

1. Države pogodbenice si v največji meri zagotavljajo medsebojno pravno pomoč pri preiskavah, kazenskem pregonu in sodnih postopkih zaradi kaznivih dejanj po tej konvenciji, kot jih določa 3. člen, in si vzajemno pomagajo, kadar pogodbenica prosilka utemeljeno domneva, da je kaznivo dejanje iz pododstavka a ali b prvega odstavka 3. člena mednarodne narave, in so žrtve, priče, premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem, predmeti ali dokazi za taka kazniva dejanja v zaproseni pogodbenici in je v kaznivo dejanje vpletena organizirana kriminalna združba.

2. Medsebojna pravna pomoč se zagotavlja v največjem mogočem obsegu po ustreznih zakonih, pogodbah, sporazumih in dogovorih zaprosene pogodbenice glede preiskav, kazenskega pregona in sodnih postopkov za kazniva dejanja, za katera so lahko v skladu z 10. členom te konvencije v pogodbenici prosilki odgovorne pravne osebe.

3. Za medsebojno pravno pomoč po tem členu se lahko zaprosi za kateri koli naslednji namen:

- (a) zbiranje dokazov ali izjav oseb;
- (b) vročitev sodnih dokumentov;
- (c) preiskava, zaseg ali zamrznitev;
- (d) ogled;
- (e) zagotavljanje informacij, dokaznega gradiva in izvedenskih mnenj;
- (f) zagotavljanje izvornikov ali overjene kopije ustrezne dokumentacije, vključno z vladnimi, bančnimi, finančnimi, korporacijskimi ali poslovnimi dokumenti;

(g) identifikacija ali odkrivanje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, premoženja, predmetov ali drugih dokazov;

(h) prostovoljna navzočnost oseb v pogodbenici prosilki;

(i) kakršna koli druga vrsta pomoči, ki ni v nasprotju z notranjim pravom zaprosene pogodbenice.

4. Ne glede na notranje pravo lahko pristojni organi države pogodbenice brez predhodne prošnje dajejo informacije o kazenskih zadevah pristojnemu organu druge države pogodbenice, kadar menijo, da bi lahko pomagale pri izvajanju ali uspešnem dokončanju preiskav in kazenskih postopkov ali bi ta država pogodbenica na njihovi podlagi lahko sestavila zaprosilo skladno s to konvencijo.

5. Pošiljanje informacij po četrtem odstavku tega člena ne posega v preiskave in kazenske postopke v državi, v kateri so pristojni organi, ki priskrbijo informacije. Pristojni organi, ki prejmejo informacije, morajo upoštevati zahtevo po zaupnosti informacij, tudi če je začasna, ali po omejitvah njihove uporabe. To pa državi pogodbenici, ki je informacije prejela, ne preprečuje, da v sodnem postopku razkrije razbremenilne informacije za obtoženca. V takem primeru država prejemnica pred razkritjem o tem obvesti državo pošiljateljico in se z njo posvetuje, če to zahteva. Če v izjemnem primeru ni mogoče predhodno obvestilo, mora država prejemnica brez odlašanja obvestiti državo pošiljateljico o razkritju informacij.

6. Določbe tega člena ne vplivajo na obveznosti po drugih dvo- ali večstranskih pogodbah, ki v celoti ali delno urejajo ali bodo urejale medsebojno pravno pomoč.

7. Deveti do devetindvajseti odstavek tega člena se uporabljajo za zaprosila, izdana po tem členu, če držav pogodbenic ne zavezuje pogodba o medsebojni pravni pomoči. Če te države pogodbenice zavezuje pogodba, se uporabljajo njene ustrezne določbe, razen če se države pogodbenice ne dogovorijo, da se namesto njih uporabljajo deveti do devetindvajseti odstavek tega člena. Državam pogodbenicam se priporoča, da uporabljajo te odstavke, če se s tem olajša njihovo sodelovanje.

8. Države pogodbenice ne zavrnejo medsebojne pravne pomoči po tem členu zaradi bančne tajnosti.

9. Države pogodbenice lahko zavrnejo medsebojno pravno pomoč po tem členu, če ni identitete norme. Vendar pa lahko zaprosena pogodbenica, če se ji to zdi primerno, zagotovi pomoč v obsegu po lastni presoji, ne glede na to, ali bi bilo ravnanje kaznivo dejanje po notranjem pravu zaprosene pogodbenice.

10. Oseba, ki je pridržana ali prestaja kazen na ozemlju ene države pogodbenice in katere navzočnost se zahteva v drugi državi pogodbenici zaradi prepoznave, pričanja ali kakšne druge oblike pomoči pri pridobivanju dokazov za preiskavo, kazenski pregon ali sodne postopke v zvezi s kaznivimi dejanji po tej konvenciji, se lahko premesti, če sta izpolnjena dva pogoja:

(a) oseba je s tem seznanjena in prostovoljno pristane;

(b) pristojni organi obeh držav pogodbenic se s tem strinjajo pod pogoji, ki ustrezajo državam pogodbenicama.

11. Za namene desetega odstavka tega člena:

(a) ima država pogodbenica, v katero je oseba premeščena, pravico in dolžnost, da premeščeno osebo zadrži v priporu, razen če država pogodbenica, iz katere je bila oseba premeščena, ne zahteva ali odobri drugače;

(b) država pogodbenica, v katero je oseba premeščena, nemudoma izpolni svojo obveznost, da vrne osebo v pripor države pogodbenice, iz katere je bila oseba premeščena, kot so se predhodno ali drugače dogovorili pristojni organi obeh držav pogodbenic;

(c) država pogodbenica, v katero je oseba premeščena, ne zahteva od države pogodbenice, iz katere je bila oseba premeščena, da začne postopek za izročitev zaradi vrnitve te osebe;

(d) premeščeni osebi se čas, prebit v zaporu države pogodbenice, v katero je bila premeščena, všteje v kazen, ki jo prestaja v državi, iz katere je bila premeščena.

12. Oseba, ki je premeščena po desetem ali enajstem odstavku tega člena, se na ozemlju države, v katero je premeščena, ne glede na svoje državljanstvo kazensko ne preganja, pridrži, kaznuje ali se ji na kakršen koli drug način omeji prostost zaradi dejanj, opustitev ali obsodb pred njenim odhodom z ozemlja države, iz katere je bila premeščena, razen če se s tem strinja.

13. Vsaka država pogodbenica določi osrednji organ, odgovoren in pooblaščen za sprejem zaprosil za medsebojno pravno pomoč in njihovo izvedbo ali pošiljanje pristojnim organom v izvedbo. Če je v državi pogodbenici posebna regija ali ozemlje z drugačnim sistemom medsebojne pravne pomoči, lahko ta država pogodbenica imenuje poseben osrednji organ, ki ima enako vlogo za tisto regijo ali ozemlje. Osrednji organ zagotavlja hitro in pravilno izvajanje ali pošiljanje prejetih zaprosil. Če osrednji organ pošilja zaprosila v izvedbo pristojnemu organu, ga spodbuja, da hitro in pravilno izvede zaprosilo. Ob deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi konvencije ali pristopu k njej vse države pogodbenice obvestijo generalnega sekretarja Združenih narodov o osrednjem organu, določenem v ta namen. Zaposila za medsebojno pravno pomoč in vsa z njimi povezana sporočila se pošiljajo osrednjemu organu, ki ga določijo države pogodbenice. To ne posega v pravico države pogodbenice, da zahteva, da se ji taka zaposila in sporočila pošiljajo po diplomatski poti, v nujnih okoliščinah, če se države pogodbenice s tem strinjajo, pa po možnosti prek Mednarodne organizacije kriminalistične policije.

14. Zaposila so pisna, ali če je mogoče, sestavljena na kateri koli način, ki omogoča zapis, v jeziku, ki je sprejemljiv za zaproseno pogodbenico, pod pogoji, ki omogočajo, da ugotovi verodostojnost zaposila. Generalni sekretar Združenih narodov mora biti obveščen o jeziku ali jezikih, sprejemljivih za vsako državo pogodbenico ob deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi konvencije ali pristopu k njej. Če je to nujno in če se države pogodbenice tako dogovorijo, so zaposila lahko ustna, vendar jih je treba nemudoma pisno potrditi.

15. Zaposilo za medsebojno pravno pomoč mora vsebovati:

- (a) ime in naslov organa, ki vlaga zaposilo;
- (b) predmet in vrsto preiskave, kazenskega pregona ali sodnega postopka, na katerega se zaposilo nanaša, ter ime in funkcijo organa, ki vodi preiskavo, kazenski pregon ali sodni postopek;
- (c) povzetek pomembnih dejstev, razen pri zaposilih, katerih namen je vročitev sodnih dokumentov;
- (d) opis zaprosene pomoči in podrobnosti vsakega posameznega postopka, za katerega pogodbenica prosilka želi, da bi se izvedel;
- (e) če je to mogoče, identiteto, kraj bivanja in državljanstvo vseh zadevnih oseb;
- (f) namen, za katerega se prosijo dokazi, informacije ali ukrepi.

16. Zaprošena pogodbenica lahko prosi za dodatne informacije, če se zdi, da je to potrebno zaradi izvedbe zaposila v skladu z njenim notranjim pravom ali če to lahko olajša njegovo izvedbo.

17. Zaposilo se izvede skladno z notranjim pravom zaprosene pogodbenice in postopki, navedenimi v zaposilu, če to ni v nasprotju z notranjim pravom zaprosene pogodbenice in če je mogoče.

18. Država pogodbenica lahko, če je to mogoče in je skladno s temeljnimi načeli njenega notranjega prava, na zaposilo druge države pogodbenice dovoli, da sodni organi te države pogodbenice z videokonferenco zaslišijo pričo ali izvedenca, ki je na njenem ozemlju, če osebna navzočnost zaslišanega na ozemlju pogodbenice prosilke ni mogoča ali zaželena. Države pogodbenice se lahko dogovorijo, da zaslišanje vodi sodni organ pogodbenice prosilke ob navzočnosti sodnega organa zaprosene pogodbenice.

19. Pogodbenica prosilka brez predhodnega soglasja zaprosene pogodbenice ne sme poslati ali uporabiti informacij ali dokazov, ki jih je priskrbel zaprosena pogodbenica, za

tiste preiskave, kazenski pregon ali sodne postopke, ki niso navedeni v zaprosilu. Nobena določba tega odstavka ne preprečuje pogodbenici prosilki, da v svojem sodnem postopku ne razkrije informacij ali dokazov, razbremenilnih za obtoženca. V tem primeru pogodbenica prosilka o tem obvesti zaproseno pogodbenico še pred razkritjem in se, če je tako zahtevano, tudi posvetuje z njo. Če izjemoma predhodno obvestilo ni mogoče, pogodbenica prosilka o razkritju nemudoma obvesti zaproseno pogodbenico.

20. Pogodbenica prosilka lahko zahteva, da zaprosena pogodbenica obstoj in vsebino zaprosila ohrani v tajnosti, razen če to ni potrebno za njegovo izvedbo. Če zaprosena pogodbenica ne more izpolniti tega pogoja, o tem takoj obvesti pogodbenico prosilko.

21. Medsebojna pravna pomoč se lahko zavrne:

(a) če zaprosilo ni sestavljeno v skladu z določbami tega člena;

(b) če zaprosena pogodbenica presodi, da bi izvedba zaprosila lahko ogrozila njeno suverenost, varnost, javni red ali druge bistvene interese;

(c) če notranje pravo zaprosene pogodbenice njenim organom ne bi dopuščalo izvedbe zaprosenih ukrepov pri podobnem kaznivemu dejanju, katerega preiskava, kazenski pregon ali sodni postopek bi bil v njeni sodni pristojnosti;

(d) če bi bila ugoditev zaprosilu v nasprotju s pravnim redom zaprosene pogodbenice.

22. Države pogodbenice ne smejo zavrniti zaprosila za medsebojno pravno pomoč zato, ker se šteje, da gre za kaznivo dejanje v zvezi z davki.

23. Vsako zavrnitev medsebojne pravne pomoči je treba obrazložiti.

24. Zaprošena pogodbenica čim prej izvede zaprosilo za medsebojno pravno pomoč in kolikor mogoče upošteva vse roke, ki jih predlaga pogodbenica prosilka in so po možnosti obrazloženi že v zaprosilu. Zaprošena pogodbenica odgovori pogodbenici prosilki na njene upravičene poizvedbe o napredku pri obravnavi njenega zaprosila. Pogodbenica prosilka mora takoj obvestiti zaproseno pogodbenico, če zaprosena pomoč ni več potrebna.

25. Zaprošena pogodbenica lahko odloži izvedbo zaprosila za medsebojno pravno pomoč, če ovira potek preiskave, kazenskega pregona ali sodnega postopka.

26. Zaprošena pogodbenica se, preden zavrne zaprosilo po enaindvajsetem odstavku tega člena ali odloži njegovo izvedbo po petindvajsetem odstavku tega člena, posvetuje s pogodbenico prosilko, da se ugotovi, ali lahko zagotovi pomoč pod pogoji, ki jih šteje za potrebne. Če pogodbenica prosilka sprejme pomoč pod temi pogoji, jih mora upoštevati.

27. Ne glede na dvanajsti odstavek tega člena se priča, izvedenec ali druga oseba, ki na prošnjo pogodbenice prosilke soglaša s pričanjem v sodnem postopku ali s pomočjo pri preiskavi, kazenskem pregonu ali sodnem postopku na ozemlju pogodbenice prosilke, kazensko ne preganja, pridrži, kaznuje ali se ji na kakršen koli drug način omeji prostost na tem ozemlju za dejanja, opustitve ali obsodbe pred odhodom z ozemlja zaprosene pogodbenice. Ta zaščita preneha, če priča, izvedenec ali druga oseba po poteku 15 zaporednih dni ali kakršnem koli drugem obdobju, za katero sta se državi pogodbenici dogovorili, od dne, ko je bila uradno obveščena, da njena navzočnost, ki so jo zahtevali sodni organi, ni več potrebna in je imela možnost, da odide z ozemlja te države, kljub temu prostovoljno ostane na ozemlju pogodbenice prosilke ali se je nanj prostovoljno vrnila, ko ga je že zapustila.

28. Redne stroške za izvedbo zaprosil krije zaprosena pogodbenica, če se državi pogodbenici ne dogovorita drugače. Če izvedba zaprosila zahteva velike ali izredne stroške, se državi pogodbenici posvetujeta, da določita pogoje, po katerih se bo zaprosilo izvedlo, in kako se bodo krili stroški.

29. Zaprošena pogodbenica:

(a) pogodbenici prosilki priskrbi izvode vladne dokumentacije ali informacij, s katerimi razpolaga in so po notranjem pravu dostopne javnosti;

(b) lahko po svoji presoji pogodbenici prosilki priskrbi v celoti, deloma ali pod pogoji, ki se ji zdijo ustrezni, izvode kakršne koli vladne dokumentacije ali informacij, s katerimi razpolaga in ki po notranjem pravu niso dostopne javnosti.

30. Države pogodbenice po potrebi preučijo možnost sklepanja dvo- ali večstranskih sporazumov ali dogovorov, namenjenih boljšemu izvajanju določb tega člena.

19. člen

Skupne preiskave

Države pogodbenice preučijo možnost sklepanja dvo- ali večstranskih sporazumov ali dogovorov, s katerimi pristojni organi ustanovijo skupne preiskovalne organe za zadeve, o katerih tečejo preiskave, kazenski pregon ali sodni postopki v eni ali več državah. Če takih sporazumov ali dogovorov ne sklenejo, lahko skupne preiskave potekajo po dogovoru za vsak posamezen primer. Države pogodbenice, ki jih to zadeva, zagotovijo, da se v celoti spoštuje suverenost države pogodbenice, na ozemlju katere naj bi preiskava potekala.

20. člen

Posebne preiskovalne metode

1. Vsaka država pogodbenica po svojih možnostih in pod pogoji, predpisanimi z njenim notranjim pravom, in če to dopuščajo temeljna načela njenega pravnega reda, sprejme potrebne ukrepe, da svojim pristojnim organom omogoči, da zaradi učinkovitega boja proti organiziranemu kriminalu uporabijo nadzorovano pošiljko, in če se ji zdi primerno, tudi druge posebne preiskovalne ukrepe, kot so elektronske in druge oblike nadzora ter tajne operacije.

2. Državam pogodbenicam se priporoča, da za sodelovanje na mednarodni ravni po potrebi sklenejo ustrezne dvo- ali večstranske sporazume ali dogovore o uporabi posebnih preiskovalnih metod zaradi preiskav kaznivih dejanj po tej konvenciji. Taki sporazumi ali dogovori se sklepajo in izvajajo po načelu suverene enakosti držav ter se izvajajo izključno po določbah teh sporazumov ali dogovorov.

3. Če ni sporazumov ali dogovorov iz drugega odstavka tega člena, se o uporabi posebnih preiskovalnih metod na mednarodni ravni odloča za vsak posamezen primer posebej in po potrebi upoštevajo finančni sporazumi in dogovori glede izvajanja sodne pristojnosti držav pogodbenic.

4. Odločitve o uporabi nadzorovane pošiljke na mednarodni ravni lahko s soglasjem udeleženih držav pogodbenic vključujejo metode, kot sta prestrezanje pošiljke in dovoljenje, da nadaljuje pot nedotaknjena ali se njena vsebina odstrani ali v celoti ali delno zamenja.

21. člen

Prenos kazenskih postopkov

Države pogodbenice preučijo možnost prenosa kazenskih postopkov iz ene države v drugo zaradi kazenskega pregona kaznivih dejanj po tej konvenciji z namenom združitve pregona, kadar je tak prenos v interesu učinkovitega delovanja sodstva, posebno če je pristojnih več pogodbenic.

22. člen

Vzpostavitev kazenske evidence

Vsaka država pogodbenica lahko sprejme zakonodajne ali druge potrebne ukrepe pod pogoji in za namen, ki se ji zdi primeren, da upošteva vse prejšnje obsodbe domnevnega

storilca v drugi državi, da te informacije uporabi v kazenskem postopku glede kaznivega dejanja po tej konvenciji.

23. člen

Kaznivost oviranja pravosodja

Vsaka država pogodbenica sprejme zakonodajne in druge ukrepe, potrebne, da kot kazniva določi dejanja, kadar so storjena naklepno:

(a) uporaba fizične sile, groženj ali zastraševanja ali obljub, ponudb ali dajanja neupravičenih ugodnosti, katerih namen je spodbuditi lažno pričanje ali preprečiti pričanje ali izvedbo dokazov v kazenskem postopku za kazniva dejanja po tej konvenciji;

(b) uporaba fizične sile, groženj ali zastraševanja, katerega namen je vplivati na uradne osebe v sodstvu ali organih odkrivanja in pregona pri opravljanju njihovih uradnih dolžnosti za kazniva dejanja po tej konvenciji. Nobena določba iz tega pododstavka ne posega v pravico držav pogodbenic, da s svojo zakonodajo zaščitijo tudi druge kategorije javnih uslužbencev.

24. člen

Zaščita prič

1. Država pogodbenica v skladu s svojimi možnostmi sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev učinkovite zaščite prič v kazenskih postopkih pred morebitnim maščevanjem ali zastraševanjem, ker pričajo o kaznivih dejanjih po tej konvenciji, kakor tudi njihovih sorodnikov in drugih bližnjih oseb, če presodi, da je to potrebno.

2. Ukrepi, predvideni v prvem odstavku tega člena, lahko med drugim, ne da bi to posegalo v pravice obdolženca, vključno s pravico do postopka, skladnega s pravili, vključujejo:

(a) uvedbo postopkov za fizično zaščito takih oseb v potrebnem in uresničljivem obsegu, kot je na primer preselitev, in po potrebi omogočanje osebi, da ne razkrije informacij, ki zadevajo njeno istovetnost in bivališče, ali jih samo delno razkrije;

(b) vzpostavitev dokaznih pravil, ki priči omogočajo, da poda svojo izjavo tako, da to zagotavlja njeno varnost, npr. pričanje z uporabo komunikacijske tehnologije, kot so videopovezave ali druga ustrezna sredstva.

3. Države pogodbenice preučijo možnost sklenitve sporazumov ali dogovorov z drugimi državami za preselitev oseb iz prvega odstavka tega člena.

4. Določbe tega člena se uporabljajo tudi za oškodovance, če nastopajo kot priče.

25. člen

Pomoč žrtvam in njihova zaščita

1. Država pogodbenica v okviru svojih možnosti sprejme ustrezne ukrepe, da zagotovi pomoč in zaščito žrtvam kaznivih dejanj po tej konvenciji, predvsem pri grožnjah z maščevanjem ali zastraševanju.

2. Država pogodbenica določi ustrezne postopke, ki žrtvam kaznivih dejanj iz te konvencije omogočajo nadomestilo in povračilo.

3. Država pogodbenica skladno s svojim notranjim pravom omogoči, da se predstavijo in obravnavajo mnenja in skrbi žrtev na ustreznih stopnjah kazenskega postopka proti storilcem tako, da to ne posega v pravice obrambe.

26. člen

Ukrepi za krepitev sodelovanja z organi kazenskega pregona

1. Država pogodbenica sprejme ustrezne ukrepe, da spodbudi osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale v organiziranih kriminalnih združbah:

(a) da dajo koristne informacije pristojnim organom v preiskovalne in dokazne namene o zadevah, kot so:

(i) identiteta, narava, sestava, struktura, lokacija ali dejavnosti organiziranih kriminalnih združb;

(ii) povezave, tudi mednarodne, z drugimi organiziranimi kriminalnimi združbami;

(iii) kazniva dejanja, ki so jih storile ali jih lahko storijo organizirane kriminalne združbe;

(b) da zagotovijo dejansko, konkretno pomoč pristojnim organom, ki lahko prispeva k odvzemu sredstev ali premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, organiziranih kriminalnih združb.

2. Država pogodbenica preuči možnost, da se v ustreznih primerih obtožencu, ki je precej pomagal v preiskavi ali kazenskem pregonu za kaznivo dejanje po tej konvenciji, omili kazen.

3. Država pogodbenica preuči možnost, da v skladu s temeljnimi načeli svojega notranjega prava podeli imuniteto pred kazenskim pregonom osebi, ki je precej pomagala v preiskavi ali kazenskem pregonu za kaznivo dejanje po tej konvenciji.

4. Te osebe se zaščitijo skladno s 24. členom te konvencije.

5. Če je oseba iz prvega odstavka tega člena v eni državi pogodbenici in lahko precej pomaga pristojnim organom druge države pogodbenice, lahko ti državi pogodbenici preučita možnost, da v skladu s svojim notranjim pravom skleneta sporazume ali dogovore glede možnosti, da druga država pogodbenica zagotovi ravnanje, določeno v drugem in tretjem odstavku tega člena.

27. člen

Sodelovanje pri kazenskem pregonu

1. Države pogodbenice skladno s svojimi notranjimi pravnimi in upravnimi ureditvami tesno sodelujejo, da bi povečale učinkovitost kazenskega pregona v boju proti kaznivim dejanjem po tej konvenciji. Vsaka država pogodbenica predvsem sprejme učinkovite ukrepe:

(a) za pospešitev, in kadar je to potrebno, vzpostavitev komunikacijskih poti med svojimi pristojnimi organi, agencijami in službami, da bi s tem olajšala varno in hitro izmenjavo informacij v zvezi z vsemi vidiki kaznivih dejanj po tej konvenciji, vključno s povezavo z drugimi kriminalnimi dejavnostmi, če države pogodbenice menijo, da je to ustrezno.

(b) za sodelovanje z drugimi državami pogodbenicami pri poizvedovanjih o kaznivih dejanjih po tej konvenciji, ki se nanašajo na:

(i) istovetnost, bivališče in dejavnost oseb, osumljenih, da so vpletene v ta kazniva dejanja, ali kraj bivanja drugih vpletenih oseb;

(ii) gibanje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali premoženja, ki izvira iz storitve kaznivega dejanja;

(iii) gibanje premoženja, opreme ali drugih predmetov, uporabljenih ali namenjenih za storitev takih kaznivih dejanj;

(c) za zagotovitev, če je to primerno, potrebnih predmetov ali količin snovi za analitične ali preiskovalne namene;

(d) za olajšanje učinkovitega sodelovanja med njihovimi pristojnimi organi, agencijami, službami in pospeševanje izmenjave osebja in drugih izvedencev, vključno z napotitvijo oseb za zvezo po dvostranskih sporazumih ali dogovorih med državami pogodbenicami;

(e) za izmenjavo podatkov z drugimi državami pogodbenicami o posebnih metodah in sredstvih, ki jih uporabljajo organizirane kriminalne združbe, in če je to primerno, tudi o poteh in prevoznih sredstvih ter o uporabi lažne identitete, prirejenih ali ponarejenih dokumentih ali drugih sredstvih za prikrievanje njihovih dejavnosti;

(f) za izmenjavo podatkov in usklajevanje upravnih in drugih ustreznih ukrepov za hitro odkrivanje kaznivih dejanj po tej konvenciji.

2. Za uresničevanje te konvencije države pogodbenice preučijo možnost za sklenitev dvo- ali večstranskih sporazumov ali dogovorov o neposrednem sodelovanju med organi kazenskega pregona, če ti že obstajajo, pa za njihovo spremembo. Če takih sporazumov ali dogovorov med državami pogodbenicami ni, lahko štejejo to konvencijo kot podlago za medsebojno sodelovanje pri kazenskem pregonu za kazniva dejanja po tej konvenciji. Kadar je primerno, države pogodbenice v celoti uporabijo sporazume ali dogovore, tudi z mednarodnimi ali regionalnimi organizacijami, da okrepijo sodelovanje med svojimi organi kazenskega pregona.

3. Države pogodbenice si po svojih možnostih prizadevajo sodelovati v boju proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, pri katerem se uporablja sodobna tehnologija.

28. člen

Zbiranje, izmenjava in analiza informacij o naravi organiziranega kriminala

1. Vsaka država pogodbenica v posvetovanju z znanstvenimi in akademskimi krogi analizira trende organiziranega kriminala na svojem ozemlju, okoliščine, v katerih organizirani kriminal deluje, in tudi vpletene profesionalne skupine in uporabljene tehnologije.

2. Države pogodbenice preučijo možnosti za razvoj in izmenjavo analitičnega strokovnega znanja o dejavnostih organiziranega kriminala med seboj in z mednarodnimi in regionalnimi organizacijami. V ta namen naj bi razvile in po potrebi uporabljale skupne definicije, standarde in metodologije.

3. Vsaka država pogodbenica preuči možnosti za spremljanje svojih usmeritev in dejanskih ukrepov za boj proti organiziranemu kriminalu ter oceni njihovo uspešnost in učinkovitost.

29. člen

Usposabljanje in strokovna pomoč

1. Vsaka država pogodbenica, če je to potrebno, uvede, razvije ali izboljša posebne programe usposabljanja za zaposlene v organih kazenskega pregona, vključno s tožilci, preiskovalnimi sodniki in cariniki ter drugimi odgovornimi za preprečevanje, odkrivanje in nadzorovanje kaznivih dejanj po tej konvenciji. Taki programi lahko vsebujejo tudi napotitve in izmenjavo osebja. Ti programi posebej, in če to dopušča notranje pravo, obravnavajo:

(a) metode, uporabljene za preprečevanje, odkrivanje in nadzorovanje kaznivih dejanj po tej konvenciji;

(b) poti in metode, ki jih tudi v tranzitnih državah uporabljajo osebe, osumljene sodelovanja pri kaznivih dejanjih po tej konvenciji, ter ustrezne protiukrepe;

(c) nadzorovanje tihotapstva;

(d) odkrivanje in nadziranje gibanja premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, premoženja, opreme in drugih predmetov ter metod, ki se uporabljajo za prenos ali prikrievanje takih koristi, premoženja, opreme ali drugih predmetov kakor tudi metode za boj proti pranju denarja in drugemu finančnemu kriminalu;

(e) zbiranje dokazov;

(f) metode nadzora v prostotrgovinskih conah in brezcarinskih pristaniščih;
(g) sodobno opremo in metode v kazenskem pregonu, vključno z elektronskim nadzorom, nadzorovanimi pošiljkami in tajnimi operacijami;

(h) metode za boj proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, pri katerem se uporabljajo računalniki, telekomunikacijska omrežja ali druge oblike sodobne tehnologije;

(i) metode, ki se uporabljajo za zaščito žrtev in prič.

2. Države pogodbenice si pomagajo pri načrtovanju in izvajanju raziskovalnih programov in programov usposabljanja za izmenjavo strokovnega znanja s področij iz prvega odstavka tega člena, in če je to primerno, organizirajo regionalne in mednarodne konference in seminarje, da pospešijo sodelovanje in spodbudijo razpravo o skupnih problemih, vključno s posebnimi problemi in potrebami tranzitnih držav.

3. Države pogodbenice pospešujejo usposabljanje in strokovno pomoč, ki olajšuje izročitve in medsebojno pravno pomoč. Tako usposabljanje in strokovna pomoč lahko vključujeta jezikovno usposabljanje, napotitve osebja in njegovo izmenjavo med osrednjimi organi ali agencijami z ustreznimi pristojnostmi.

4. Če že obstajajo dvo- ali večstranski sporazumi ali dogovori, države pogodbenice, kolikor je to potrebno, okrepijo prizadevanja, da bi čim bolj izboljšale dejavnosti operative in usposabljanja v mednarodnih in regionalnih organizacijah in v okviru drugih ustreznih dvo- in večstranskih sporazumov ali dogovorov.

30. člen

Drugi ukrepi: izvajanje konvencije z gospodarskim razvojem in strokovno pomočjo

1. Države pogodbenice sprejmejo ukrepe za kar najboljše izvajanje te konvencije z mednarodnim sodelovanjem ob upoštevanju negativnih vplivov organiziranega kriminala na družbo na splošno, predvsem pa na trajno uravnotežen razvoj.

2. Države pogodbenice si v mogočem obsegu in z medsebojnim usklajevanjem kakor tudi z usklajevanjem z mednarodnimi in regionalnimi organizacijami prizadevajo za:

(a) poglobitev sodelovanja z državami v razvoju na različnih ravneh, da bi okrepile sposobnost slednjih pri preprečevanju kriminala in v boju proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu;

(b) okrepitev finančne in materialne pomoči državam v razvoju, da bi se učinkovito borile proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu in bi uspešno izvajale to konvencijo;

(c) dajanje strokovne pomoči državam v razvoju in državam, katerih gospodarstva so v prehodu, da bi jim pomagale pri izvajanju te konvencije. Zato si države pogodbenice prizadevajo, da primerno in redno nakazujejo prostovoljne prispevke na posebej za to določen račun pri Združenih narodih. Države pogodbenice lahko tudi posebej preučijo možnost, da v skladu s svojim notranjim pravom in določbami te konvencije na omenjeni račun prispevajo del denarja, premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali premoženja, odvzetega v skladu z določbami te konvencije;

(d) spodbujanje in prepričevanje drugih držav in finančnih ustanov, odvisno od primera, da se jim pridružijo v prizadevanjih v skladu s tem členom, posebno še z zagotavljanjem večjega števila programov usposabljanja in sodobne opreme državam v razvoju, da bi jim pomagale pri doseganju ciljev te konvencije.

3. Ti ukrepi kar najmanj posegajo v obstoječe obveznosti mednarodne pomoči ali druge dogovore o finančnem sodelovanju na dvostranski, regionalni ali mednarodni ravni.

4. Države pogodbenice lahko sklenejo dvo- ali večstranske sporazume ali dogovore o materialni in logistični pomoči ob upoštevanju finančnih dogovorov za učinkovitejše

mednarodno sodelovanje po tej konvenciji in preprečevanje, odkrivanje in nadzorovanje mednarodnega organiziranega kriminala.

31. člen

Preprečevanje

1. Države pogodbenice si prizadevajo razvijati in vrednotiti svoje projekte in vzpostavljati in razvijati najučinkovitejše delovanje in usmeritve za preprečevanje mednarodnega organiziranega kriminala.

2. Države pogodbenice si prizadevajo, da skladno s temeljnimi načeli svojega notranjega prava z ustreznimi zakonodajnimi, upravnimi ali drugimi ukrepi zmanjšajo sedanje ali prihodnje možnosti organiziranih kriminalnih združb, da s premoženjsko koristjo, pridobljeno s kaznivimi dejanji, delujejo na zakonitih trgih. Ti ukrepi naj se osredotočijo na:

(a) krepitev sodelovanja med organi kazenskega pregona ali tožilci in ustreznimi zasebnimi subjekti, tudi gospodarskimi;

(b) spodbujanje razvoja in standardov za zaščito integritete javnih in ustreznih zasebnih subjektov ter kodeksov ravnanja za ustrezne poklice, predvsem odvetnike, notarje, davčne svetovalce in računovodje;

(c) preprečevanje, da bi organizirane kriminalne združbe zlorabliale razpise, ki jih vodijo javni organi, subvencije in licence, ki jih podeljujejo javni organi;

(d) preprečevanje, da bi organizirane kriminalne združbe zlorabliale pravne osebe; ti ukrepi lahko vključujejo:

(i) vzpostavitev javnih evidenc pravnih in fizičnih oseb, ki sodelujejo pri ustanavljanju, vodenju in financiranju pravnih oseb;

(ii) uvedbo možnosti, da se za razumno obdobje obsojenim za kazniva dejanja po tej konvenciji s sodnim nalogom ali drugim ustreznim sredstvom prepove opravljanje vodstvenih nalog v pravnih osebah, ustanovljenih v njihovi pristojnosti;

(iii) vzpostavitev državnih evidenc oseb, ki jim je prepovedano opravljati vodstvene naloge v pravnih osebah;

(iv) izmenjavo podatkov iz evidenc iz točk i in iii pododstavka d tega odstavka s pristojnimi organi drugih držav.

3. Države pogodbenice si prizadevajo, da se osebe, obsojene za kazniva dejanja po tej konvenciji, ponovno vključijo v družbo.

4. Države pogodbenice si prizadevajo, da v rednih časovnih presledkih preučijo veljavne pravne instrumente in upravno prakso, da odkrijejo pomanjkljivosti, ki bi lahko omogočile, da jih zlorablajo organizirane kriminalne združbe.

5. Države pogodbenice si prizadevajo za ozaveščanje javnosti o obstoju, vzrokih in nevarnostih mednarodnega organiziranega kriminala. Če je to primerno, se lahko informacije dajejo po medijih in vključujejo ukrepe za večje sodelovanje javnosti pri preprečevanju mednarodnega organiziranega kriminala in boju proti njemu.

6. Vsaka država pogodbenica generalnega sekretarja Združenih narodov obvesti o imenu in naslovu organa ali organov, ki lahko pomagajo drugim državam pogodbenicam pri pripravi ukrepov za preprečevanje mednarodnega organiziranega kriminala.

7. Države pogodbenice, če je to potrebno, sodelujejo med seboj in z ustreznimi mednarodnimi in regionalnimi organizacijami pri pospeševanju in pripravi ukrepov iz tega člena. To vključuje tudi sodelovanje v mednarodnih projektih za preprečevanje mednarodnega organiziranega kriminala na primer z vplivom na tiste dejavnike, zaradi katerih so marginalne skupine v družbi dovzetnejše za delovanje mednarodnega organiziranega kriminala.

32. člen

Konferenca pogodbenic konvencije

1. Konferenca pogodbenic konvencije je ustanovljena za izboljšanje sposobnosti držav pogodbenic v boju proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu in pospeševanje ter spremljanje izvajanja te konvencije.

2. Generalni sekretar Združenih narodov skliče konferenco pogodbenic najpozneje eno leto po začetku veljavnosti te konvencije. Konferenca pogodbenic sprejme poslovnik in pravila za dejavnosti iz tretjega in četrtega odstavka tega člena (skupaj s pravili o plačevanju stroškov, ki nastanejo pri izvajanju teh dejavnosti).

3. Na konferenci se pogodbenice sporazumejo o mehanizmih za doseganje ciljev iz prvega odstavka tega člena, ki vključujejo:

(a) spodbujanje dejavnosti držav pogodbenic po 29., 30. in 31. členu te konvencije, vključno s spodbujanjem dajanja prostovoljnih prispevkov;

(b) spodbujanje izmenjave informacij med državami pogodbenicami o vzorcih in trendih mednarodnega organiziranega kriminala in uspešni praksi v boju proti njemu;

(c) sodelovanje z ustreznimi mednarodnimi in regionalnimi organizacijami in nevladnimi organizacijami;

(d) občasen pregled izvajanja te konvencije;

(e) oblikovanje priporočil za izboljšanje konvencije in njenega izvajanja.

4. Za uresničitev pododstavkov d in e tretjega odstavka tega člena se konferenca pogodbenic ustrezno seznanila z ukrepi, ki so jih izvedle države pogodbenice pri izvajanju te konvencije, ter o težavah, s katerimi so se pri tem srečale, in sicer na podlagi informacij držav pogodbenic in dodatnih spremljevalnih mehanizmov, ki jih lahko določi konferenca pogodbenic.

5. Vsaka država pogodbenica konferenci pogodbenic na njeno zahtevo priskrbi informacije o svojih programih, načrtih in praksi kakor tudi o zakonodajnih in upravnih ukrepih za izvajanje te konvencije.

33. člen

Sekretariat

1. Generalni sekretar Združenih narodov zagotovi potrebne storitve sekretariata za konferenco pogodbenic.

2. Sekretariat:

(a) pomaga konferenci pogodbenic pri izvajanju dejavnosti iz 32. člena te konvencije, sklepa dogovore in zagotovi potrebne storitve za zasedanja konference pogodbenic;

(b) na zahtevo pomaga državam pogodbenicam pri zagotavljanju informacij konferenci pogodbenic, kot to predvideva peti odstavek 32. člena te konvencije;

(c) zagotovi potrebno usklajevanje s sekretariati ustreznih mednarodnih in regionalnih organizacij.

34. člen

Izvajanje konvencije

1. Vsaka država pogodbenica sprejme potrebne ukrepe, vključno z zakonodajnimi in upravnimi, da v skladu s temeljnimi načeli svojega notranjega prava zagotovi izpolnjevanje svojih obveznosti po tej konvenciji.

2. Kazniva dejanja, določena v skladu s 5., 6., 8. in 23. členom te konvencije, se določijo v notranjem pravu vsake države pogodbenice ne glede na mednarodno naravo ali vpletenost organizirane kriminalne združbe, kot je opisana v prvem odstavku 3. člena

te konvencije, razen kadar bi bila po 5. členu te konvencije zahtevana vpletenost organizirane kriminalne združbe.

3. Država pogodbenica lahko sprejme podrobnejše ali strožje ukrepe za preprečevanje in zatiranje mednarodnega organiziranega kriminala od ukrepov, kot so predvideni s to konvencijo.

35. člen

Reševanje sporov

1. Države pogodbenice si prizadevajo reševati spore zaradi razlage ali uporabe te konvencije s pogajanjmi.

2. Spor med dvema ali več državami pogodbenicami zaradi razlage ali uporabe te konvencije, ki ga v razumnem času ni mogoče rešiti s pogajanjmi, se na predlog ene države pogodbenice predloži v arbitražo. Če se države pogodbenice v šestih mesecih po predlogu za arbitražo ne morejo dogovoriti o organizaciji arbitraže, lahko vsaka država pogodbenica predloži spor Meddržavnemu sodišču v skladu z njegovim statutom.

3. Država pogodbenica lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi te konvencije ali pristopu k njej izjavi, da se ne šteje za zavezano po drugem odstavku tega člena. Drugi odstavek tega člena drugih držav v odnosu do države, ki je dala tak pridržek, ne zavezuje.

4. Država pogodbenica, ki je dala pridržek v skladu s tretjim odstavkom tega člena, ga lahko kadar koli umakne z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Združenih narodov.

36. člen

Podpis, ratifikacija, sprejetje, odobritev in pristop

1. Ta konvencija je vsem državam na voljo za podpis od 12. do 15. decembra 2000 v Palermu, Italija, in nato do 12. decembra 2002 na sedežu Združenih narodov v New Yorku.

2. Ta konvencija je na voljo za podpis tudi regionalnim organizacijam za gospodarsko sodelovanje, če je vsaj ena država članica te organizacije podpisala to konvencijo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

3. To konvencijo je treba ratificirati, sprejeti ali odobriti. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov. Regionalna organizacija za gospodarsko sodelovanje lahko deponira svojo listino o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi, če je tako storila vsaj ena njena država članica. V listini o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi ta organizacija izjavi, kakšen je obseg njenih pristojnosti za zadeve, ki jih ureja ta konvencija. Ta organizacija obvesti depozitarja tudi o vsaki pomembni spremembi obsega njenih pristojnosti.

4. K tej konvenciji lahko pristopi katera koli država ali regionalna organizacija za gospodarsko sodelovanje, katere vsaj ena država članica je pogodbenica te konvencije. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov. Regionalna organizacija za gospodarsko sodelovanje ob pristopu izjavi, kakšen je obseg njenih pristojnosti glede zadev, ki jih ureja ta konvencija. Ta organizacija obvesti depozitarja tudi o vsaki pomembni spremembi glede obsega svojih pristojnosti.

37. člen

Razmerje do protokolov

1. Ta konvencija se lahko dopolni z enim ali več protokoli.

2. Da bi postala članica protokola, mora biti država ali regionalna gospodarska organizacija tudi članica te konvencije.

3. Protokol ne zavezuje države pogodbenice te konvencije, če ne postane njegova pogodbenica v skladu z njegovimi določbami.

4. Vsak protokol k tej konvenciji se razlaga skupaj s to konvencijo, pri čemer je treba upoštevati namen protokola.

38. člen

Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati devetdeseti dan po datumu deponiranja štiridesete listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu. Po tem odstavku se listine, ki jih deponirajo regionalne organizacije za gospodarsko sodelovanje, ne štejejo za dodatne k tistim, ki so jih deponirale države članice te organizacije.

2. Za državo ali regionalno organizacijo za gospodarsko sodelovanje, ki ratificira, sprejme, odobri to konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju štiridesete listine, začne ta konvencija veljati trideseti dan po datumu deponiranja ustrezne listine te države ali organizacije.

39. člen

Spremembe

1. Po petih letih po začetku veljavnosti te konvencije lahko država pogodbenica predlaga spremembo in jo vloži pri generalnem sekretarju Združenih narodov, ki predlagano spremembo pošlje državam pogodbenicam in konferenci pogodbenic konvencije v razpravo in odločanje o predlogu. Konferenca pogodbenic stori vse, da doseže soglasje o vsaki spremembi. Če so izčrpana vsa prizadevanja za soglasje in ni bil dosežen sporazum, je za sprejetje spremembe na koncu potrebna dvetretjinska večina držav pogodbenic, ki so navzoče in glasujejo na konferenci pogodbenic.

2. Regionalne organizacije za gospodarsko sodelovanje v zadevah iz svojih pristojnosti uresničujejo svojo glasovalno pravico po tem členu s številom glasov, ki je enako številu njihovih držav članic, ki so pogodbenice te konvencije. Take organizacije ne smejo uresničevati svoje glasovalne pravice, če njihove države članice uresničujejo svoje in obratno.

3. Države pogodbenice morajo ratificirati, sprejeti ali odobriti spremembo, sprejeto v skladu s prvim odstavkom tega člena.

4. Sprememba, sprejeta v skladu s prvim odstavkom tega člena, začne za državo pogodbenico veljati devetdeset dni po datumu deponiranja listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

5. Ko sprememba začne veljati, je obvezujoča za tiste države pogodbenice, ki so izrazile soglasje, da jih zavezuje. Druge države pogodbenice pa še naprej zavezujejo določbe te konvencije in vse prejšnje spremembe, ki so jih ratificirale, sprejele ali odobrile.

40. člen

Odpoved

1. Država pogodbenica lahko odpove to konvencijo s pisnim uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Združenih narodov. Odpoved začne veljati eno leto po tem, ko je generalni sekretar prejel uradno obvestilo.

2. Regionalna organizacija za gospodarsko sodelovanje preneha biti pogodbenica te konvencije, ko jo odpovejo vse njene države članice.

3. Posledica odpovedi te konvencije po prvem odstavku tega člena je tudi odpoved vseh protokolov h konvenciji.

41. člen

Depozitar in jeziki

1. Depozitar te konvencije je generalni sekretar Združenih narodov.

2. Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, arabskem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se deponira pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

V POTRDITEV NAVEDENEGA so podpisani pooblaščenca, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

Zakon o ratifikaciji konvencije združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu je bil objavljen v : Uradni list RS, št. 41/04.